

Laidiens: 27.02.2002., Nr. 32

Ministru kabineta noteikumi Nr.72

Rīgā 2002.gada 19.februārī (prot. Nr.8 8.§)

Kārtība, kādā valsts atbild par valsts aģentūras saistībām

Izdoti saskaņā ar Publisko aģentūru likuma 16.panta otro daļu

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā valsts atbild par valsts aģentūras saistībām.
2. Fiziskās un juridiskās personas, pret kurām valsts aģentūra ir uzņēmusies līgumiskas saistības vai pret kurām valsts aģentūrai ir radušās saistības, kas izriet no likuma vai prettiesiskas darbības (delikta), piesaka attiecīgajai valsts aģentūrai savas prasījuma tiesības, iesniedzot pretenziju un saistību pamatu un apmēru apliecinošus dokumentus.
3. Valsts aģentūra izskata šo noteikumu 2.punktā minēto pretenziju un dokumentus un ne vēlāk kā mēneša laikā no pretenzijas saņemšanas dienas pieņem lēmumu par saistību izpildi vai pretenzijas noraidīšanu. Ja nepieciešams, valsts aģentūra ar motivētu lēmumu var pagarināt minēto termiņu līdz trim mēnešiem, rakstiski informējot par to šo noteikumu 2.punktā minēto personu (turpmāk — persona).
4. Ja valsts aģentūra pieņem lēmumu par mantiska rakstura saistību izpildi, tā izpilda pretenzijā minētās saistības mēneša laikā no lēmuma pieņemšanas dienas, ja tiesību aktos nav noteikts cits termiņš.
5. Ja valsts aģentūra pieņem lēmumu par tādu nemantiska rakstura saistību izpildi, kuras vērstas uz noteiktas darbības veikšanu vai atturēšanos no darbības, taču minēto saistību faktiskā izpilde nav iespējama, tā saskaņā ar savstarpēju vienošanos izmaksā personai materiālo kompensāciju mēneša laikā no lēmuma pieņemšanas dienas, ja tiesību aktos nav noteikts cits termiņš.
6. Valsts aģentūra un persona, savstarpēji vienojoties, saistību izpildes termiņu var pagarināt.
7. Personai ir tiesības valsts aģentūras lēmumu par saistību izpildi vai par pretenzijas noraidīšanu pārsūdzēt tiesā, ceļot prasību pret valsts aģentūru Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.
8. Ja tiesa apmierina personas prasību pret valsts aģentūru par saistību izpildi, likumīgā spēkā stāties tiesas nolēmums (turpmāk — nolēmums), ar kuru atzīta saistības esamība un kurā noteikts izpildāmo saistību apmērs, ir pamats valsts aģentūras saistību izpildei.
9. Nolēmumu un iesniegumu par saistību izpildi persona iesniedz valsts aģentūrā, kuras atbildību par konkrētajām saistībām ir atzinusi tiesa.